

12. Sedmi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker je na načelni ravni zavrnil, da bi upošteval nekatere od njenih pripomb.
13. Osmi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: politika o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, na kateri temelji odločitev o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, je v nasprotju z Uredbo (EU) št. 806/2014 in je EOR z njenim sprejetjem zlorabil pooblastila, ker se z njo izkazuje normativna izbira na področju reševanja in posega v pristojnosti zakonodajalca.

- (¹) Zadevna odločitev o reševanju je: odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti za banko BNP Paribas in njene odvisne družbe, kot je bila dogovorjena med Enotnim odborom za reševanje ter družbami Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet in Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembra 2021, sklicna št. RC/JD/2020/52.
- (²) Zadevna odločitev o politiki minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je: skupna odločitev o določitvi minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za banko BNP Paribas ter nekatere z njo povezane družbe, kot je bila dogovorjena med EOR ter družbami Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet in Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembra 2021, sklicna št. RC/JD/2020/53.
- (³) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014 L 225, str. 1).
- (⁴) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL 2016 L 184, str. 1).

Tožba, vložena 15. februarja 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“/EIB

(Zadeva T-86/22)

(2022/C 165/45)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ (Melendugno, Italija) (zastopnik: A. Calò, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in razglasi, da je Evropska investicijska banka storila napako s tem, da je zahtevo za ponovno preučitev, ki jo je vložilo združenje kot tožeča stranka, razglasila za nedopustno in nepravočasno;
- Evropski investicijski banki naloži, naj sprejme odločitev o preklicu financiranja, dodeljenega TAP AG;
- Toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na domnevni nedopustnosti zahteve za ponovno preučitev.

- Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na kršitev Aarhuške konvencije in Uredbe (ES) št. 1367/2006 (¹) z dne 6. septembra 2006 in Uredbe (EU) št. 2021/1767 (²), točke 1, 6 in 9 preambule izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009. Trdi, da je bi morala EIB v konkretnem primeru preklicati dodeljeno financiranje, glede na to, da se je zahteva za ponovno preučitev nanašala na upravni akt v smislu prava okolja.

2. Drugi tožbeni razlog temelji na domnevnem zastaranju zahteve za ponovno preučitev zaradi izteka rokov.

- Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na kršitev Aarhuške konvencije in Uredbe (ES) št. 1367/2006 z dne 6. septembra 2006 in Uredbe (EU) št. 2021/1767, točke 1, 6 in 9 preambule izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009. V konkretnem primeru naj EIB ne bi preklicala financiranja, pri čemer bi morala preklic opraviti z novim, avtonomnim in ločenim aktom glede na akt, s katerim je bilo predhodno odobreno financiranje, ter da je treba šest tedenski rok za vložitev zahteve za ponovno preučitev vsekakor računati od začetka uporabe objekta, ker je bilo s pogodbo določeno, da se mora upravičenec do tega datuma uskladiti s standardi EIB.

3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi točke 36 izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009.

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da v konkretnem primeru točka 36 določa, da EIB zahteva, da morajo vsi financirani projekti spoštovati vsaj:
 - upošteveno nacionalno zakonodajo na področju okolja;
 - upošteveno zakonodajo EU na področju okolja, zlasti Direktivo o DDV Unije in direktive o ohranjanju narave, ter sektorske direktive in „transverzalne“ direktive;
 - načela in standardi upoštevnih mednarodnih okoljskih konvencij, vključenih v pravo EU.

V konkretnem primeru ni bila spoštovana niti ena od navedenih točk.

Razvidno je namreč, da so dokazane te kršitve:

a. Okoljska zakonodaja EU in zlasti:

- a.I uvodna izjava 36 v povezavi s členom 4 in členom 14 Uredbe (UE) št. 347/2013 (neobstoje analize stroškov in koristi);
- a.II uvodna izjava 31 Uredbe (EU) št. 347/2013 v povezavi s členom 5(1) in Priloga IV, opomba 1, k Direktivi 2011/92/EU (zunanji kumulativni učinki);
- a.III uvodna izjava 31 Uredbe (EU) št. 347/2013 v povezavi s členom 5(1) in Priloga IV, opomba 1, k Direktivi 2011/92/EU (notranji kumulativni učinki) – Prepoved „Salami Slicing“;
- a.IV Člen 2(1) Direktive 2011/92/EU, člen 6(3) in (4) Direktive o habitatih;
- a.V Člen 4(4) Direktive 2009/147, direktiva o pticah;
- a.VI Uvodna izjava 31 in člen 9 Uredbe (ES) št. 1367/2006 v povezavi s členom 6 Direktive o DDV (Preglednost in sodelovanje);
- a.VII Uvodna izjava 28 v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) št. 347/2013 (uredba o habitatih);
- a.VIII Člen 191(1) PDEU v povezavi z izjavo o okoljskih in socialnih načelih in standardih, ki jih je sprejela EIB na področju sociale in okolja, in jo je odobril upravni svet 3. februarja 2009.

b. Italijanska zakonodaja in zlasti:

- b.I Zakonodajni odlok 42/2004 o prenosu Konvencije o krajini, člen 26;
- b.II Zakonodajni odlok 42/2004 o prenosu Konvencije o krajini, člen 146;
- b.III Člen 14b zakona št. 241 z dne 7. avgusta 1990, konferenca o storitvah;
- b.IV Določba A57 ministrske uredbe 223/14 o usklajevanju na področju okolja;
- b.V Zakonodajni odlok 152/06, neobstoje sankcij;
- b.VI Člen 452c kazenskega zakonika (okoljska katastrofa).

4. Četrty tožbeni razlog temelji na kršitvi člena Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. aprila 2013.

— Tožeča stranka trdi v zvezi s tem trdi, da je razvidno, da se namreč nikoli ni izvedla ustrezna analiza stroškov in koristi.

(¹) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

(²) Uredba (EU) 2021/1767 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 o spremembi Uredbe (ES) št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2021, L 356, str. 1).

Tožba, vložena 17. februarja 2022 – Hahn Rechtsanwälte/Komisija

(Zadeva T-87/22)

(2022/C 165/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Nemčija) (zastopnik: K. Künstler, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi Sklep Komisije C(2021) 9326 final z dne 7. decembra 2021 za ničten;

— naloži Evropski komisiji plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj razlogov za zavrnitev na podlagi člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001 (¹)

— Komisija ni dokazala obstoja poslovnih interesov v smislu člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki bi upravičevali varstvo strank v postopku omejevalnega sporazuma AT.40178 – Emisije vozil, niti ni preučila konkretnega primera.

— Komisija se ne more sklicevati na varstvo preiskav, ker gre za preiskavo v zvezi z že zaključenim postopkom glede omejevalnega sporazuma, v katerem je bil sprejet dokončen sklep, poleg tega pa ni preučila konkretnega primera.

— Komisija se sklicuje na splošno domnevo nerazkritja, čeprav pogoji iz člena 4(2), prva ali tretja alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 niso izpolnjeni, kar ima za posledico nezakonito inverzijo med načelom in izjemo glede pravice do dostopa.

2. Drugi tožbeni razlog: obstoj prevladujočega javnega interesa, ki upravičuje razkritje, v smislu člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001

— Komisija je storila napako s tem, da ni ugotovila obstoja prevladujočega javnega interesa v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.

— Kršitev splošnega interesa je v obravnavanem primeru očitna, ker se zadevni protikonkurenčni sporazum nanaša tudi na prepovedane odklopne naprave na lahkih potniških vozilih in ker so presežne emisije dušikovih oksidov škodljive za zdravje, okolje in podnebje.